

Arhitektura procesora FRISC

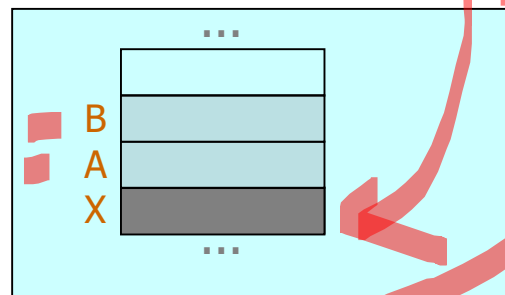
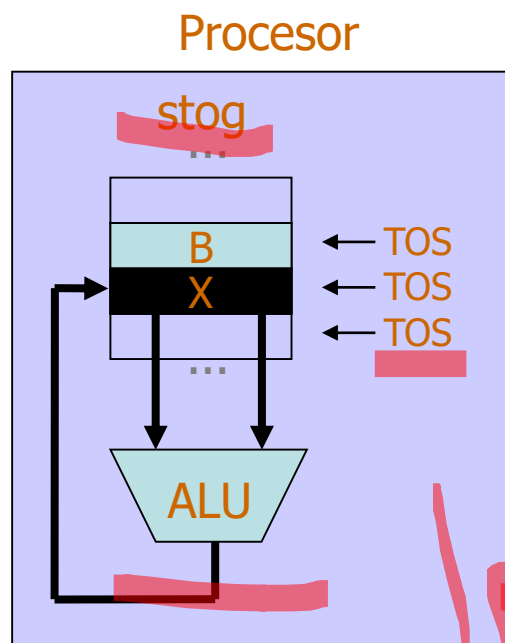
Arhitekture s obzirom na dohvat operanada

- Stogovne arhitekture
- Akumulatorske arhitekture
- Arhitekture registar-memorija
- Arhitekture registar-registar (tzv. load-store)

Stogovna arhitektura

- Upotrebljava se stog za spremanje podataka koji se obrađuju (da bi se riješio ranije spomenuti problem dohvata podataka iz memorije)
- Ovaj stog **nalazi se u procesoru**, kao i pokazivač stoga!!!
- **Operandi su implicitno na vrhu stoga, gdje se smješta i rezultat**
- U naredbama za obradu podataka ne zadaje se eksplicitno gdje se nalaze operandi niti gdje se sprema rezultat
- Naredba za obradu podataka pristupa samo internom stogu

Stogovna arhitektura

Memorija

• Primjer: računanje funkcije $x=a+b$

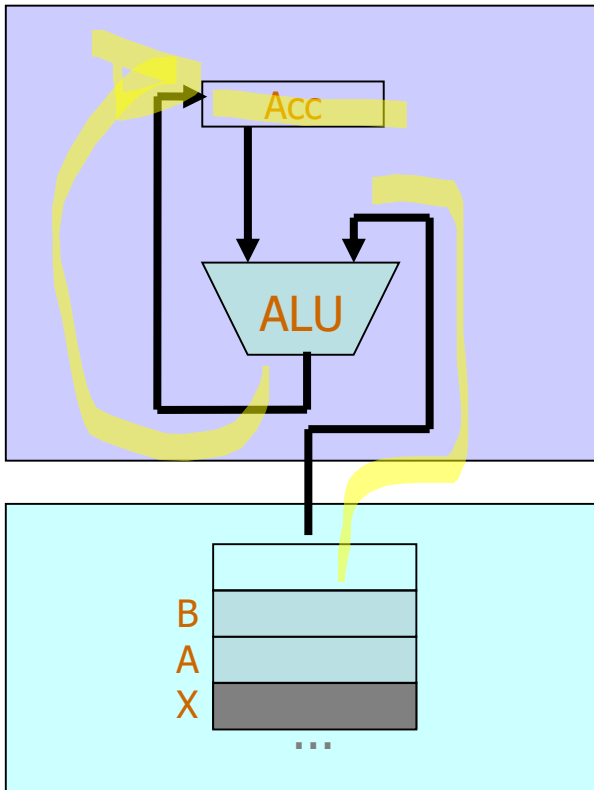
`push A` ; operand A iz memorije se stavlja na vrh stoga
`push B` ; operand B iz memorije se stavlja na vrh stoga
`add` ; zbrajaju se operandi sa vrha stoga
; i rezultat se stavlja na vrh stoga
`pop X` ; rezultat se sa vrha stoga sprema u memoriju

Stogovna arhitektura

- Stogovna arhitektura koristila se kod prvih procesora i danas se u svom osnovnom obliku više ne koristi
- Dobre strane stogovne arhitekture:
 - Naredbe su jednostavne i bez puno opcija što ih čini brzima za izvođenje
 - Izvedba upravljačke jedinice je jednostavna
 - Prevoditelji su jednostavni
- Loše strane stogovne arhitekture:
 - Međurezultati se teško koriste
 - Prevođenje nije efikasno (jednostavna naredba višeg jezika se prevodi u dugačak niz naredaba strojnog jezika)
 - Veliki broj pristupa memoriji !!!

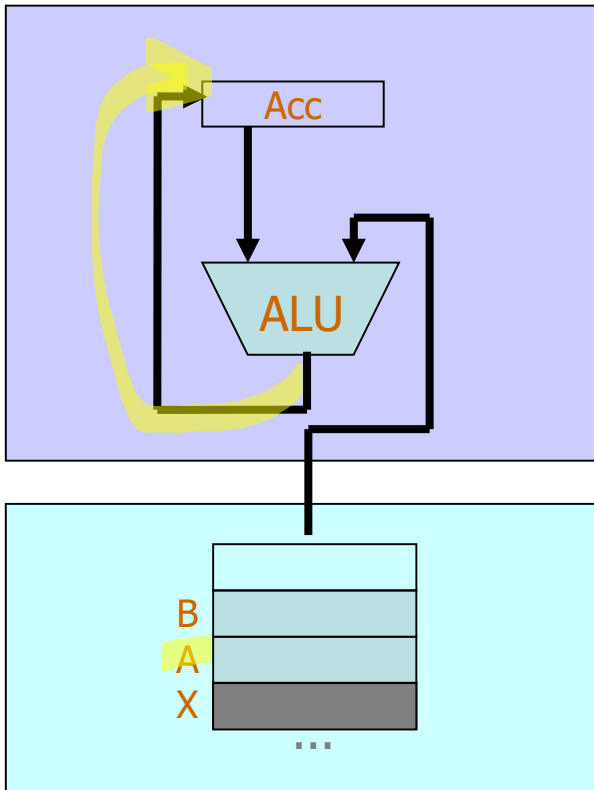
Akumulatorska arhitektura

- **Jedan operand je uvijek u posebnom registru** koji se naziva Akumulator (Acc)
- Ako postoji, **drugi operand se čita iz memorije**
- **Rezultat se sprema u Acc**
- Naredba za obradu podataka pristupa memoriji

Akumulatorska arhitektura

- Primjer: računanje izraza $x=a+b$

load A ; operand A se iz memorije
; stavlja u Acc

add B ; zbraja se Acc sa operandom
; B iz memorije i rezultat
; se stavlja u Acc

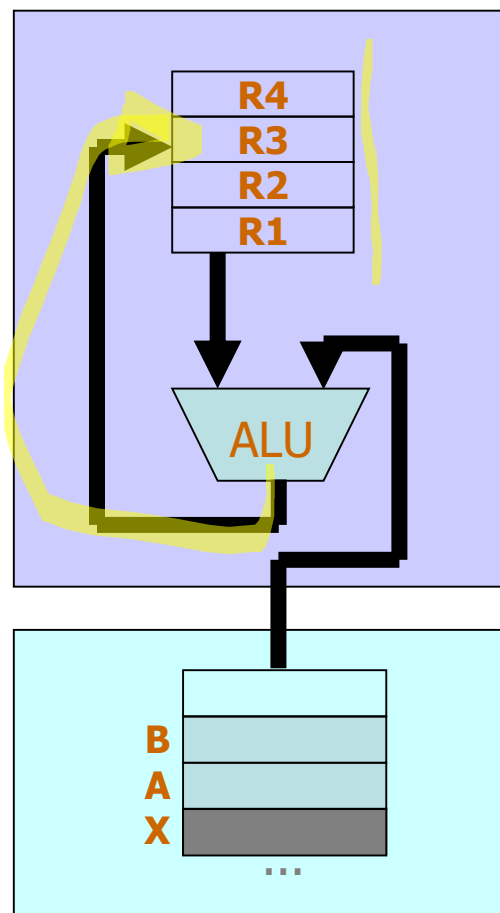
store X ; rezultat se iz Acc
; sprema u memoriju

Akumulatorska arhitektura

- Vrlo česta arhitektura prvih procesora, a danas se još može naći kod nekih jednostavnih mikrokontrolera
- Dobre strane ove arhitekture:
 - Jednostavnija za izvedbu od stogovne (Acc umjesto stoga)
 - Naredbe su jednostavne i bez puno opcija
 - Jedan operand je u memoriji (ne mora ga se dohvaćati dodatnom naredbom)
 - Prevoditelji su jednostavni
- Loše strane ove arhitekture:
 - Međurezultati (osim zadnjeg) se ne mogu koristiti već sve mora biti pohranjeno u memoriju
 - Jako velik broj pristupa memoriji !!!
 - Prevođenje nije efikasno

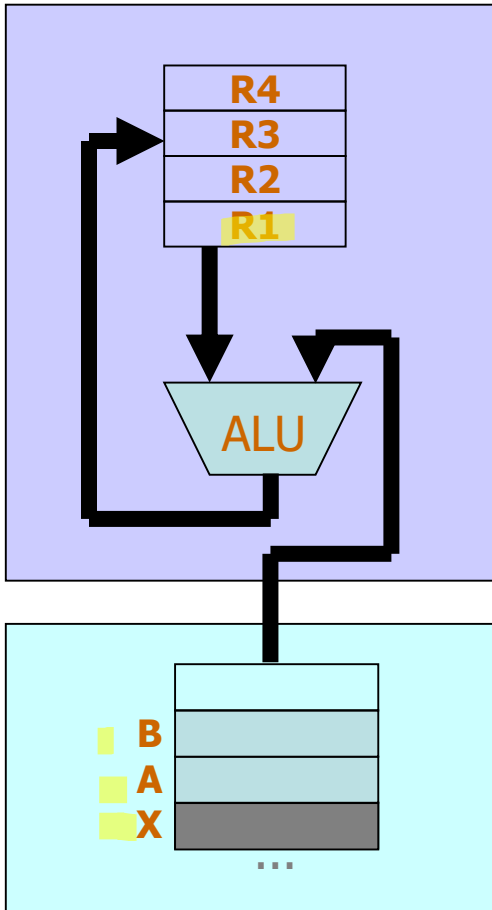
Arhitektura registar-memorija

- **Jedan operand se nalazi u skupu registara opće namjene** (registri koji se slobodno koriste i nemaju posebnu funkciju)
 - Kao i kod drugih arhitektura, uvijek može postojati jedan ili više registara specifične namjene, ali se oni ne ubrajaju u općenamjenske registre
- **Drugi operand se čita iz memorije**
- **Rezultat se sprema u neki od registara opće namjene**
- Naredba za obradu podataka pristupa memoriji

Arhitektura registar-memorija

Primjer: računanje izraza $x=a+b$

`load R1,A` ; operand A se iz memorije
; stavlja u R1

`add R3,R1,B` ; zbraja se R1 sa operandom B iz
; memorije i rezultat se stavlja
; u R3

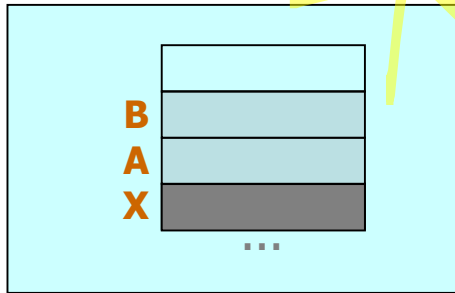
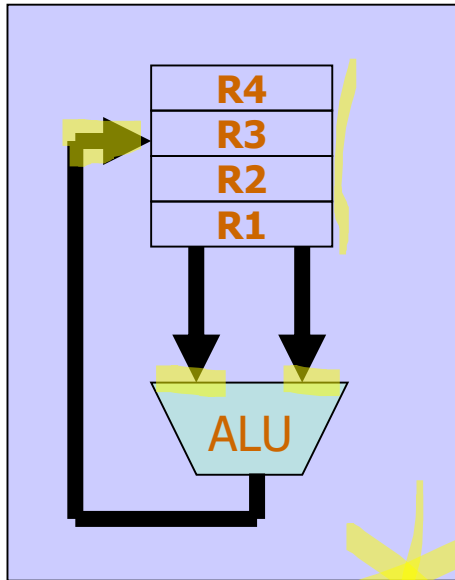
`store R3,X` ; rezultat se iz R3 sprema u
; memoriju

Arhitektura registar-memorija

- Karakteristike arhitekture registar-memorija su:
 - Varijable se mogu čuvati u registrima opće namjene (što je više registara to je manje potrebno komunicirati s memorijom, a posljedica je brži pristup podacima)
 - Prevoditelji efikasnije prevode programe jer su naredbe moćnije i podatci mogu biti u registrima
 - Naredbe veće i sporije
- Prednosti:
 - Jednostavan pristup podacima u memoriji
- Nedostatci
 - Dodatan pristup memoriji pri izvođenju naredaba, vrijeme izvođenja varira ovisno o naredbi i operandima

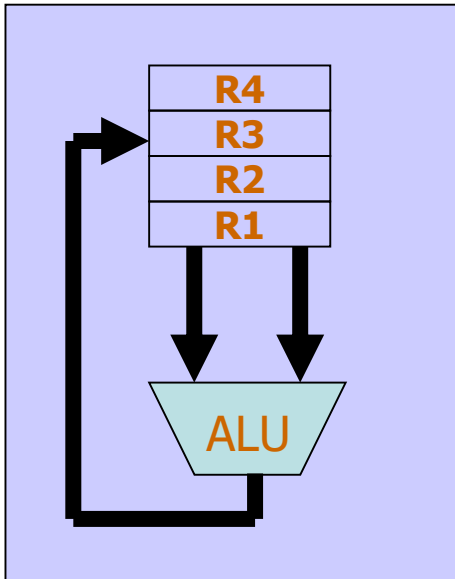
Arhitektura registar-registar (load-store)

- Oba operanda su u registrima opće namjene
- Rezultat se sprema u neki od registara opće namjene
- Naredba za obradu podataka pristupa isključivo općim registrima
- Podatci se mogu čitati iz memorije ili pisati u nju isključivo pomoću naredba LOAD i STORE

Arhitektura registar-registar (load-store)

- Primjer: računanje izraza $x=a+b$

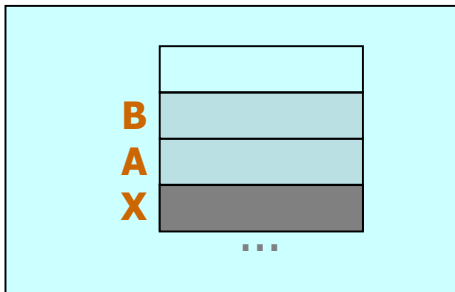

load R1,A ; operand A se iz memorije
; stavlja u R1

load R2,B ; operand B se iz memorije
; stavlja u R2

add R3,R1,R2 ; zbraja se R1 sa R2
; i rezultat se stavlja u R3

store R3,X ; rezultat se iz R3 sprema u
; memoriju

Arhitektura registar-registar (load-store)

- Karakteristike registarsko-registarske arhitekture su (isto kao kod registarsko-memorijske):
 - Varijable se mogu čuvati u registrima opće namjene
 - Prevoditelji efikasnije prevode programe
 - Naredbe veće i sporije
- Prednosti:
 - Brzo izvođenje, jednostavan format naredaba, jednostavno generiranje kôda, jednostavnost protočne strukture, uniformno vrijeme izvođenja
- Nedostatci:
 - Veći broj naredaba u programu zbog zasebnih učitavanja podataka iz memorije

Usporedba prethodnih arhitektura

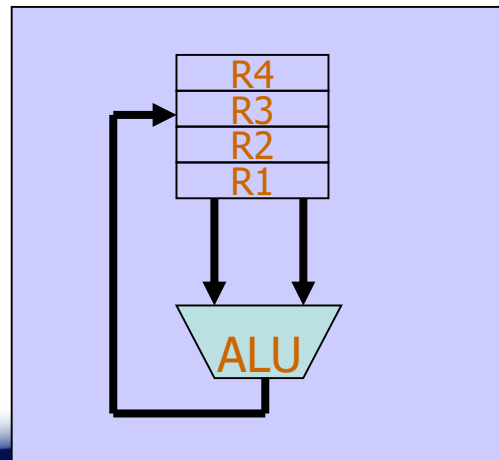
- Stogovna i akumulatorska arhitektura bile su često korištene u prvim procesorima dok se danas gotovo ne koriste
- Neke ideje revitalizacije stogovne arhitekture postoje kod procesora koji izvode Java bytecode
 - npr. SUN picoJavaII: kombinacija dobrih osobina stogovne arhitekture (cirkularni stog) i registarskih arhitektura (operacije s podacima koji su bilo gdje na stogu)
- većina današnjih procesora ima registarsku arhitekturu (reg-mem ili reg-reg) među kojima su više zastupljene reg-reg (load-store) arhitekture

Primjeri navedenih arhitektura

- Stogovna:
 - WISC CPU/16, MISC M17, picoJava
- Akumulatorska
 - EDSAC
- Registarsko-memorijska
 - Motorola 68000 i Intel 80x86 (imaju karakteristike reg-mem i reg-reg)
- Registarsko-registarska (load-store)
 - ARM, MIPS, SPARC

Odluka: Arhitektura smještaja operanada

- Od nabrojenih arhitektura trenutno je najefikasnija i u svijetu dominantna tzv. LOAD-STORE arhitektura (u području ugradbenih računala)
- Dodatna pogodnost je da se ta arhitektura može i najjednostavnije projektirati te sklopovski izvesti
- Iz tog razloga za naš procesor izabiremo LOAD-STORE arhitekturu

Arhitekture s obzirom na skup naredaba

- S obzirom na skup naredaba procesora razvijene su dvije arhitekture:
 - CISC (Complex Instruction Set Computer)
 - RISC (Reduced Instruction Set Computer) >>>>
- U današnje vrijeme komercijalni procesori nemaju više čistu arhitekturu CISC ili RISC:
 - obično u određenom procesoru prevladava jedna arhitektura, ali...
 - često se uključuju pojedina svojstva druge arhitekture
- Pogledajmo karakteristike CISC i RISC arhitektura...

- U samom početku procesori su bili vrlo jednostavni, ali su tehnološki vrlo brzo napredovali...
- Uskoro je glavni trend u oblikovanju arhitekture procesora bilo uvođenje procesorskih naredaba bliskih naredbama viših programskih jezika, npr.:
 - umanji registar za 1 i skoči na početak petlje ako je registar veći od nule
 - pomnoži matrice u memoriji
 - pronadi određeni podatak u bloku memorije
- Prednosti takvih procesorskih naredaba bile su:
 - Jednostavnije prevođenje programa iz viših programskih jezika
 - Ušteda memorije zbog manjeg broja naredaba (važno u to doba!!!)
 - Ubrzanje rada zbog manjeg broja dohvata naredaba iz memorije
- Procesori s takvim skupom naredaba nazivaju se CISC procesori

- Karakteristike CISC procesora
 - Velik broj naredaba i njihovih inačica
 - Velik broj načina adresiranja (više o tome kasnije)
 - Većinom su se naredbe unutar procesora izvodile korištenjem načela mikroprograma, tj. kompleksne naredbe izvodile su se u nizu ciklusa tijekom kojih je procesor izvodio niz jednostavnijih operacija (više o tome ćemo govoriti kasnije)
 - Registri imaju posebne namjene (brojači za petlje, za adresiranje, za podatke itd.)
 - Problem kompleksnih naredaba rješava se "unutar procesora" (možemo reći "sklopovski")
 - Skupo projektiranje i visoka cijena
- Primjeri CISC procesora: Intel 80x86, Motorola 68000

RISC

- 70tih i početkom 80tih dominaciju na tržištu imali su 8-bitni CISC procesori
- Međutim, kompleksne naredbe zahtjevaju kompleksnu logiku za dekodiranje (sporo dekodiranje i izvođenje) i izuzetno skup i dugotrajan postupak projektiranja takvih procesora
- Početkom 80-tih, u okviru tri gotovo usporedna istraživačka projekta (IBM 801, Berkeley RISC i Stanford MIPS) razvijena je potpuno nova arhitektura procesora zasnovana na jednostavnim instrukcijama koje se mogu izvoditi velikom brzinom
- Procesori s takvim skupom naredaba nazivaju se RISC (Reduced Instruction Set Computer)
- RISC procesor razvijen na sveučilištu Berkeley imao je izuzetne performanse u usporedbi s komercijalnim CISC-procesorima uz znatno jednostavniju i jeftiniju sklopovsku izvedbu.

- Primjeri jednostavnih "RISC-naredaba"
 - učitaj operand iz memorije u registar
 - zbroji dva podatka iz registra
 - spremi sadržaj registra u memoriju
 - umanji sadržaj registra za 1
 - skoči na neku naredbu (npr.) početak petlje ako je zastavica ZERO=1
- Umjesto jedne kompleksne "CISC-naredbe" može se napisati niz jednostavnijih "RISC-naredaba"
 - jednostavnije naredbe se puno brže izvode pa je rezultat ubrzanje izvođenja programa bez obzira na veći broj naredaba

- Karakteristike RISC procesora
 - Relativno malen skup jednostavnih naredaba, manji broj inačica svake naredbe
 - Mali broj načina adresiranja
 - Pojedina naredba brzo se izvodi
 - Velik broj ravnopravnih registara opće namjene unutar procesora
 - Problem kompleksnih naredaba rješava se izvan procesora (možemo reći "programski")
 - Korištenje protočne strukture za ubrzanje rada (više o tome kasnije)
 - Relativno jeftino projektiranje i niska cijena
- Primjeri RISC procesora: MIPS, ARM, SPARC

Izbor RISC-CISC

- Zbog očitih prednosti na cjelokupnom tržištu ugradbenih uređaja koji u sebi sadrže procesor, RISC procesori danas dominiraju
- Mi ćemo zbog toga, a i zbog jednostavnosti arhitekture koju ćemo opisivati u okviru ovih predavanja, također odabrati da naš procesor bude tipa RISC
- **Prema ovoj vrsti arhitekture dat ćemo i ime našem procesoru. Procesor ćemo zvati FRISC što je kratica od FER RISC**

Odluka: Broj registara

- S obzirom da smo izabrali load-store arhitekturu moramo definirati koliko registara želimo u našem procesoru
- S obzirom da će se izbor pojedinog registra obavljati postavljanjem određenih bitova unutar naredbe onda je efikasno da broj registara bude potencija broja 2
- Većina današnjih procesora ima 8 ili 16 registara opće namjene

Odluka: Broj registara

- Radi jednostavnosti arhitekture i što jednostavnijeg oblika naredbe izabiremo da naš procesor ima 8 registara opće namjene
- Nazovimo registre: R0, R1, R2, R3, R4, R5, R6 i R7

Odluka: Širina registara (i sab. pod)

- Širinu registara (u bitovima) određuje statistika najčešće korištenih podataka u programima koje želimo izvoditi na procesoru. Na primjer:
 - Byte 8b
 - Short 16b
 - Int 32b
 - Long 64b
 - Float 32b
 - Double 64b
- Daleko najčešće korišteni tipovi podataka u općim primjenama su 32-bitni int i float
- Zato bирамо **32b kao optimalnu širinu registara**
- S obzirom da smo za registre opće namjene izabrali širinu od 32b, tada smo implicitno definirali i širinu interne sabirnice podataka kao i širinu ulaza i izlaza aritmetičko-logičke jedinice

Odluka: Širina sabirnica

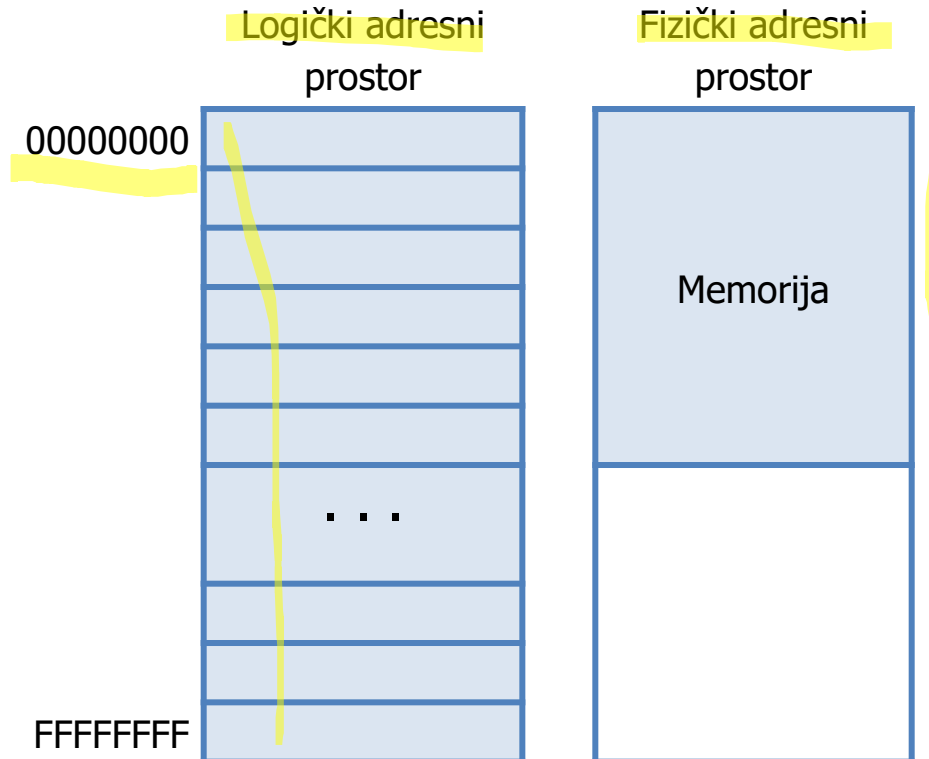
- S obzirom da smo izabrali 32b širinu registara opće namjene, tada je normalno da je i širina **sabirnice podataka 32b ***
- Širinu **memorijske riječi** odabiremo da bude jedan bajt (8b), ali zbog veće efikasnosti ćemo moći pročitati odjednom 4 bajta (32b) što nam dozvoljava širina podatkovne sabirnice

* Postoje procesori koji imaju različitu širinu unutarnjih i vanjskih sabirnica, no u to nećemo ulaziti u okviru ovog predmeta (razlog može biti npr. želja za što manjim brojem priključaka-pinova na procesoru).

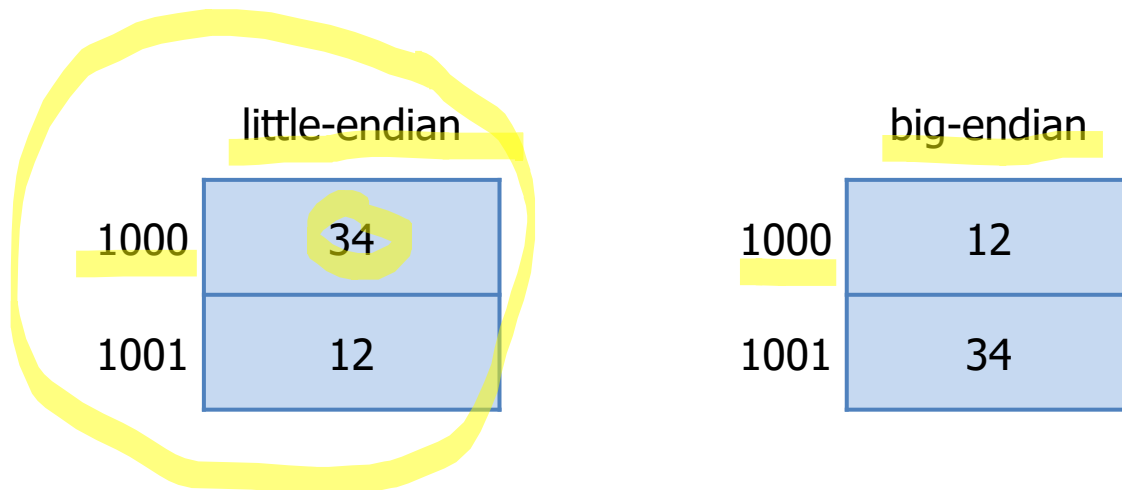
Odluka: Širina sabirnica

- Širina adresne sabirnice određena je maksimalnim željenim prostorom memorije
- Iako će naši programi biti vrlo kratki, radi jednostavnosti i uniformnosti arhitekture definirat ćemo da je i **adresna sabirnica 32b**
- **Svaka adresa odgovara jednoj memorijskoj riječi, tj. jednom bajtu**

Adresni prostor

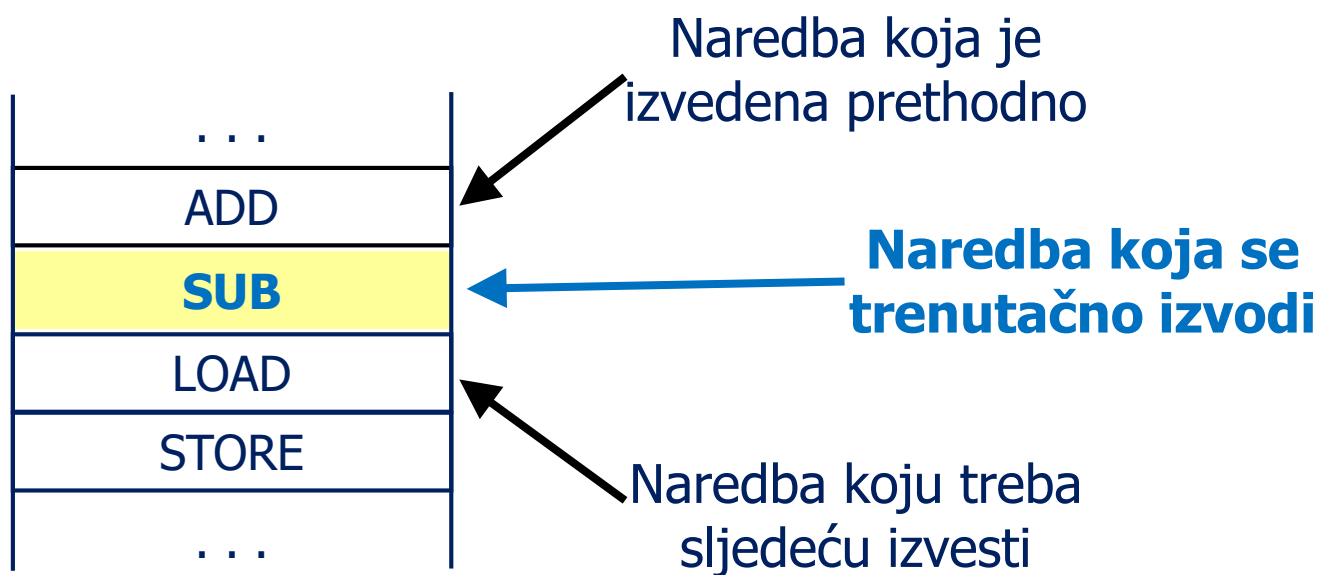
Redoslijed zapisa podataka u mem.

Zapis podatka $1234_{(16)}$ u memoriji

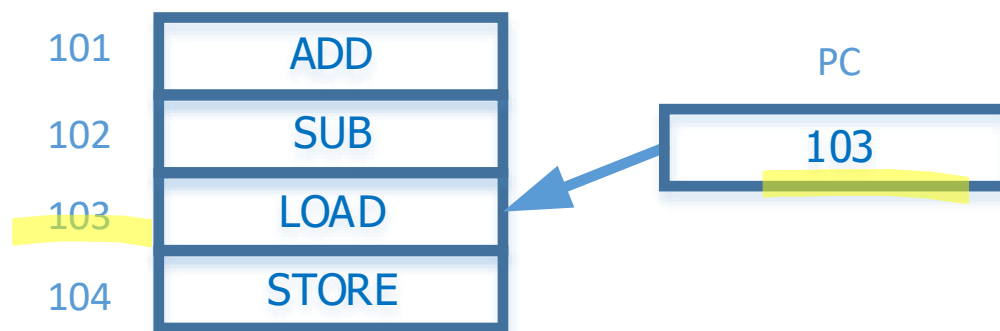
Programsko brojilo

- Spomenuli smo da procesor dohvaća naredbe iz memorije i izvodi ih
- Naredbe su u memoriji smještene slijedno jedna iza druge i tim redoslijedom se dohvaćaju i izvode (izuzetak su naredbe skoka)

Programsko brojilo

- To znači da procesor u svakom trenutku mora "znati" adresu naredbe koju treba dohvatiti i izvesti
 - Kako procesor to "zna"?
 - Jednostavno: procesor ima jedan registar koji služi samo toj svrsi: PC (program counter) ili programsko brojilo (iako se tu zapravo ništa ne broji)

* Za sada zanemarimo širinu naredaba i točne adrese

Programsko brojilo

- Naš registar PC bit će širok 32 bita, jer smo za adresnu sabirnicu odabrali istu širinu, a logično je da se registrom PC može adresirati cijeli memorijski prostor
- Registar PC se automatski uvećava (nakon dohvata svake naredbe) tako da pokazuje na sljedeću naredbu u memoriji
 - za tu svrhu, PC ima posebne sklopove za uvećavanje

Odluke: Rekapitulacija građe

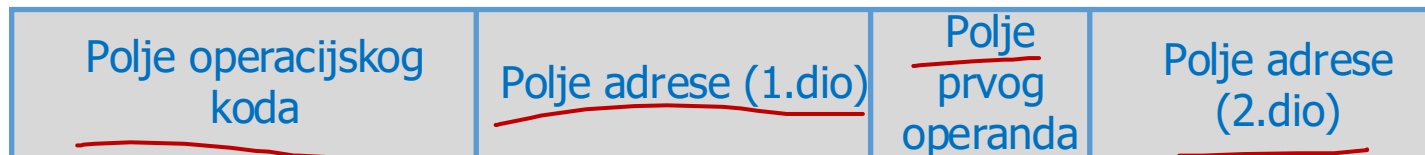
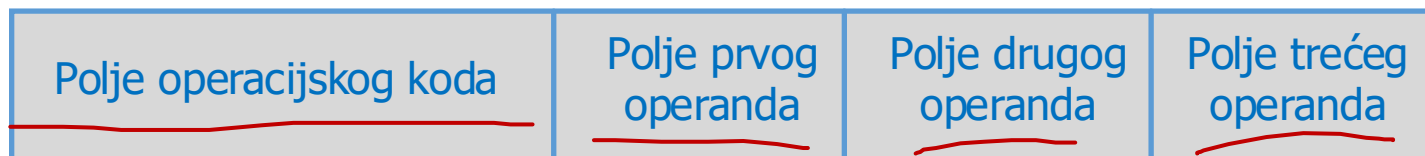
- Osam 32-bitnih registara R0, R1, R2, R3, R4, R5, R6, R7
- 32-bitno programsko brojilo - registar PC
- Širine internih sabirnica i ALU su 32 bita
- Širina podatkovne sabirnice je 32 bita
- Širina adresne sabirnice je 32 bita
- Širina memorijske lokacije je 8 bita, ali se može odjednom čitati/pisati 32-bitni podatak

Odabir skupa naredaba

Strojni kod naredbe

- Pomoću tog kôda procesor razlikuje naredbe
- RISC – strojni kôd uobičajeno je širine procesorske riječi

32

Širina strojnog koda naredbe - *CISC*

ADD R0, R1, R2

operacijski kôd {ADD}	1. operand {R0}	2. operand {R1}	3. operand {R2}
--------------------------	--------------------	--------------------	--------------------

JP_uvjet 200

operacijski kôd {naredba skoka}	Polje uvjeta {uvjet}	...	Proširenje op.koda {JP}
Adresa {200}			

ADD R0, (200), (R2+6)

operacijski kôd {ALU naredba}	1. operand {R0}	Način adresiranja {apsolutno i reg.ind. s pomakom}
Adresa {200}		
Proširenje op.koda {ADD}	3. operand {R2}	Adresni pomak {6}

Strojni kôd

Treba strogo razlikovati:

- **naredbu zapisanu tekstem** kao npr. "ADD R1,R2,R3" što je samo način kako programer piše naredbe u nekom programu za upis teksta prilikom programiranja
- **strojni kôd naredbe** što je zapis naredbe u obliku niza nula i jedinica u memoriji računala

Odabir skupa naredaba

- Jedna od najvažnijih odluka u projektiranju procesora je odabir skupa naredaba (instruction set)
- Postoji više vrsta naredaba, ovisno o procesoru, na primjer:
 - Aritmetičko-logičke naredbe obavljaju AL operacije
 - Registarske naredbe premještaju podatke između registara
 - Memorijske naredbe čitaju i spremaju podatke u/iz memorije
 - Naredbe za premještanje podataka mogu premještati podatak između registara, memorijskih lokacija i/ili puniti brojeve u registre i memorijske lokacije
 - Upravljačke naredbe omogućuju programske skokove

>>>>

Odabir skupa naredaba

<<<< (nastavak)

- Ulazno-izlazne naredbe služe za rad s ulazno-izlaznim jedinicama
- Naredbe za rad s bitovima omogućuju ispitivanje i mijenjanje pojedinih bitova u podatku
- Naredbe za rad s blokovima podataka omogućuju pretraživanje, čitanje i pisanje većeg broja podataka (tj. bloka) koji se nalazi u memoriji
- Specijalne naredbe s posebnom namjenom (npr. odabir načina prekidnog rada, dozvoljavanje ili zabranjivanje prekida, programsko izazivanje iznimaka, naredbe za atomarno ispitivanje i postavljanje memorijskih lokacija, rad s koprocesorima itd.)
- itd. ...

Ukratko: postoji puno vrsta naredaba

Odabir skupa naredaba

Aritmetičko-logičke naredbe

Aritmetičko-logičke naredbe

- Naredbe koje postoje u svim procesorima su aritmetičko-logičke naredbe pa će ih i naš procesor imati
- U prethodnim razmatranjima vidjeli smo da ALU može izvoditi zbrajanje. To naravno nije dovoljno za izvođenje bilo kakvog ozbiljnijeg programa pa moramo vidjeti koje bi nam još operacije trebale
- Tipične operacije koje su često potrebne su:
 - zbrajanje - ADD
 - oduzimanje - SUB
 - logički I na bitovima - AND
 - logički ILI na bitovima - OR
 - logički ESKLUZIVNI ILI na bitovima - XOR

Aritmetičko-logičke naredbe

- Za svaku od ovih operacija imat ćemo jednu naredbu, a za svaku naredbu moramo zadati operande
 - Budući da smo odabrali arhitekturu load-store (tj. registarsko-registarsku arhitekturu), **svi operandi i rezultat nalazit će se u općim registrima**
- Opći oblik naredaba izgledat će ovako:
naredba operand_1, operand_2, operand_3
- "izvedi operaciju između **prva dva operanda** i stavi rezultat u **treći operand**"
- Sada možemo napisati prvi program u kojem izračunavamo aritmetički izraz...

Aritmetičko-logičke naredbe - primjer

S podatcima iz registara izračunati sljedeće: $R0 := (R1+R2) - (R3+R4)$

Rješenje:

```
ADD  R1, R2, R5 ; prvi dio izraza
ADD  R3, R4, R6 ; drugi dio izraza
SUB  R5, R6, R0 ; razliku spremi u R0
```

Rješenje bez promjene registara R5 i R6:

```
ADD  R1, R2, R0 ; R1+R2
SUB  R0, R3, R0 ; R1+R2-R3
SUB  R0, R4, R0 ; R1+R2-R3-R4
```

Odabir skupa naredaba

Memorijske naredbe

Memorijske naredbe

- AL-naredbe mogu raditi samo s podacima u registrima
 - Što ako bi u prethodnom primjeru bilo zadano da se podatci nalaze u memoriji? Kako ih dohvatiti? Što ako bi rezultat trebalo spremiti u memoriju?
- S obzirom da je broj registara ograničen, u praksi se (skoro) svi podatci čuvaju u memoriji. Zato trebamo naredbe pomoću kojih bi mogli pročitati podatak iz memorije ili upisati podatak u memoriju
- To će obavljati **memorijske naredbe**, a kako smo izabrali load-store arhitekturu, onda su **to jedine naredbe koje omogućuju razmjenu podataka između memorije i registara**

Memorijske naredbe

- Potrebne su nam dvije glavne operacije:
 - LOAD - čitanje 32-bitnog podatka iz memorije u registar
 - STORE - pisanje 32-bitnog podatka iz registra u memoriju
- Definirajmo operande za svaku naredbu:
LOAD registar, (adresa)
STORE registar, (adresa)
 - Naredba LOAD "puni registar", tj. čita sadržaj četiriju memorijskih lokacija počevši od zadane *adrese* i stavlja ih u *registar*
 - Naredba STORE "sprema registar", tj. čita sadržaj zadanog *registra* i upisuje ga u četiri memorijske lokacije počevši od zadane *adrese*

Memorijske naredbe

- *Adresu* zadajemo kao običan broj (pozitivni cijeli broj), što znači da moramo poznavati položaj memorijske lokacije kojoj želimo pristupati
- Iako naredbe LOAD i STORE pristupaju četirima memorijskim lokacijama (jednobajtnim) odjednom, nećemo to posebno naglašavati
 - Podrazumijeva se da se zadana adresa odnosi na prvu lokaciju od potrebne četiri

Memorijske naredbe - primjeri

Primjer: izračunavanje izraza čiji operandi su u memoriji

Zbrojiti podatke iz memorijskih lokacija s adresama 1000 i 1004, a rezultat staviti na adresu 1008.

Rješenje:

```
— LOAD R0, (1000) ; dohvati 1. broj iz memorije  
  LOAD R1, (1004) ; dohvati 2. broj iz memorije  
  
  ADD   R0, R1, R2 ; zbroji R0+R1 i spremi u R2  
  
  STORE R2, (1008) ; spremi rezultat u memoriju
```

Memorijske naredbe - primjeri

- Treba izračunati $R0 := (R1 + 55) - (R2 \text{ xor } 4ABC)$.
Pretpostavite da su konstante 55 i 4ABC spremljene u memoriji.

```
- LOAD  R0, (BROJ1)      ; učitaj broj 55
      ADD  R1, R0, R0      ; prvi dio izraza
      LOAD R3, (BROJ2)    ; učitaj broj 4ABC
      XOR  R2, R3, R3      ; drugi dio izraza
      SUB  R0, R3, R0      ; razliku spremi u R0
```

```
BROJ1  DW  55
```

```
BROJ2  DW  4ABC
```

Memorijske naredbe - primjeri

- U prethodnom primjeru vidjeli smo kako se određeni podatak može upisati u memoriju:

<u>BROJ1</u>	<u>DW</u>	<u>55</u>
<u>BROJ2</u>	<u>DW</u>	4ABC

- Kasnije ćemo detaljnije objasniti način pisanja i značenje ovih redaka, a sada možemo dati intuitivno objašnjenje:
 - BROJ1 i BROJ2 su labele ili nazivi memorijskih lokacija, koje možemo pisati umjesto stvarnih adresa tih memorijskih lokacija
 - Pomoću DW (*define word*) definiramo da se u memoriju upisuje određeni broj, u ovom slučaju to su brojevi 55 i 4ABC
 - Ove dvije memorijske lokacije možemo neformalno promatrati kao dvije globalne varijable s imenima BROJ1 i BROJ2 kojima smo dodijelili početne vrijednosti 55 i 4ABC

Memorijske naredbe - važna napomena

- U primjerima smo čitali ili pisali podatak s određene memorijske lokacije (npr. s adrese 1000)
 - Na toj lokaciji se mora nalaziti potrební podatak u slučaju čitanja
 - Na toj lokaciji se mora nalaziti "slobodno" mjesto u slučaju pisanja
 - Na toj lokaciji ne smije se nalaziti neka druga naredba programa